

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΟΥ

ὡπὸ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου 'Αθηνῶν καὶ προέδρου τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου

ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κ. Ι. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Υφηγητής

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Φ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητής ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ

ΤΑΜΙΑΣ

Χ. ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Διδάκτωρ τῆς Θεολ. Διευθυντής Γραφείων 'Ι. Μητροπόλεως

Συνδρομὴ ἐτηδία προπληρωτέα.

Διὰ τὸ 'Εσωτερικὸν Δρ. 6. Διὰ τὸ 'Εξωτερικὸν Φρ. Χρ. 7

Ὁ «'Ιερὸς Σύνδεσμος» εὐχεται
τοῖς ἀναγνώσταις καὶ συνδρομηταῖς
αὐτοῦ εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος 1909.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ πρώτη ἐκκλησιαστικὴ σχολὴ ἐν τῇ ἐλευθέρῃ
Ἑλλάδι.—Ἡ τῆς ιεροσύνης ιερὰ ἀκολουθία.—Ἐγ-
κύκλιος.—Θεῖον κήρυγμα.—Ἡ ἐν τῷ 'Ωδεῖῳ διάλε-
ξις τοῦ κ. Ψάχου.—Κανὼν ἱαμβικὸς εἰς τὴν ἐορ-
τὴν τῶν Χριστουγέννων.—Βιβλιογραφία.—Εἰδήσεις.
—Δελτίον.—'Αλληλογραφία.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΝ Τῇ ΕΛΕΥΘΕΡᾳ ΕΛΛΑΔΙ

Ι

Δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ τελεία
καὶ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τοῦ ιε-
ρέως καὶ μάλιστα ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ εἶνε

δυσχερεστάτη. Ὁ ἱερεὺς ὀφείλει ὅχι μόνον νὰ ᾔνε
ἀνεπτυγμένος πνευματικῶς, ἵνα οὕτω δύνῃται νὰ
διδάσκῃ τὸν λαὸν καὶ ἀποκρούῃ τὰς τυχόν ἐγειρο-
μένας κατὰ τῆς πίστεως προσβολάς, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ
συγχρόνως καὶ δύναμιν καὶ θέλησιν νὰ ζῇ συμφῶ-
νως πρὸς τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ καὶ οὕτω ᾔνε τὸ
ζῶν ὑπόδειγμα τοῖς πιστοῖς. Ὡς ἐκάστῳ ἀνθρώπῳ,
οὕτω καὶ πολὺ περισσότερον τῷ κληρικῷ, ἡ μόρ-
φωσις τοῦ πνεύματος δὲν ἔχει ἀξίαν ἄνευ τῆς ἡθι-
κῆς καὶ θρησκευτικῆς μορφώσεως αὐτοῦ. Ὁ κληρι-
κὸς λοιπὸν καὶ μάλιστα ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ
δὲν πρέπει νὰ ᾔνε μόνον πεπαιδευμένος ἢ μόνον εὐ-
σεβής, ἀλλὰ πεπαιδευμένος συγχρόνως καὶ εὐσεβής.
Ἵνα ᾔ τοιοῦτος ὁ κληρικὸς πρέπει ἀπὸ μικρᾶς μᾶ-
λιστα ἡλικίας νὰ μορφωθῇ ἐν ἱερατικῇ σχολῇ ὑπὸ
εὐσεβῶν καὶ πεπαιδευμένων διδασκάλων, οἵτινες ὅχι
μόνον διὰ τῆς ἑαυτῶν διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ διὰ
τοῦ ἡθικοῦ των βίου καὶ τῆς ζωσῆς πίστεώς των
δύνανται νὰ διαμορφώσωσι τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν
καρδίαν τῶν μελλόντων κληρικῶν, νὰ διαθερμάνωσι
τὸ αἶσθημα αὐτῶν, νὰ στερεοποιήσωσι καὶ ἀπο-

συστήματος διὰ τῆς σήμερον ἐν χρήσει μουσικῆς γραφῆς, ἥτις τὰ τέως σύμβολα κατέστησε τοῦθ' αὐτὸ γράμματα. Καὶ τὴν μελέτην αὐτὴν ταύτην ὁ κ. Ψάχος κατέστησε καταληπτὴν διὰ τε τῶν φωτεινῶν εἰκόνων, δι' ὧν προέβαλε δείγματα ὅλων αὐτῶν τῶν ἐπισήμων σταθμῶν τῆς γραφῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ παραδειγμάτων ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τινων μαθητῶν τῆς Βυζαντινῆς Σχολῆς τοῦ Ὁδείου δι' ὧν κατεδείχθη πασιφανῶς ἡ πλάνη ὅλων ἐκείνων, οἵτινες τὴν μελέτην αὐτῶν ἐπὶ τοῦ γραφικοῦ μουσικοῦ συστήματος τῶν Βυζαντινῶν ἐστήριζαν ἐπὶ μόνην τὴν ἐκυτῶν γνώμην, οὐδόπως λαβόντες ὑπ' ὄψιν αὐτῶν τὰς ἐκάστοτε γενομένας ἀναλυτικὰς ἐξηγήσεις, αἵτινες ἀντιπροσωπεύουσιν ἱστορίαν ὁλόκληρον τριῶν αἰώνων.

ΚΑΝΟΝ ΙΑΜΒΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

μετὰ παραφράσεως, εἰς τὴν νεοελληνικὴν Σπυρ.

Παπαγεωργίου, καθηγητοῦ.

(Συνέχεια, ὅρα προηγούμενον φύλλον)

ᾠ δ ἢ Δ'.

Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
Ἄδων Προφῆτης Ἀββακούμ προμηνύει
Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιώθεις τοῦ τόπου.
Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὅρου τῆς Παρθένου
Ἐξῆλθε λαοῦ εἰς ἀνάπλασιν Λόγος

Χ

Τοῦ γένους τῶν βροτῶν (τῶν ἀνθρώπων) τὴν ἀνάπλασιν καὶ ἀναγέννησιν πάλαι ψάλλον ὁ προφήτης Ἀββακούμ προαναγγέλλει, ἀξιώθεις νὰ ἴδῃ (ἐν ὁράματι) ἀνεκφράστως τοῦ τόπου αὐτῆς. Διότι ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ὅρου, ἐκ τῆς Παρθένου, νέον βρέφος, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν λαῶν τῆς οἰκουμένης.

Σημ. Ἀναφέρονται ταῦτα εἰς τὴν προφητείαν τοῦ Ἀββακούμ (γ'. 3.) «Ὁ Θεὸς ἐκ Θαυμάτων ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὅρου Φαράν, κατασκήνους».

Ἰσος προῆλθε τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως,
Ἵψιστε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
Ἵον καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας,
Ἄγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκώς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Χ

Ἰσος καὶ ὁμοιος ἐγεννήθη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκουσίως, Ἵψιστε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, διὰ νὰ καθαρῇ τὸ δηλητήριο (ἰὸν) τῆς κάρας, — τῆς κεφαλῆς τοῦ δράκοντος, τοῦ διαβόλου (— ὅστις μᾶς ἐδηλητηρίασεν), ὁδηγῶν ἅπαντας ἐκ τῶν σκοτεινῶν (ἀνηλίων) πυλῶν, τοῦ Ἄδου δηλ. : πρὸς τὸ Φῶς τὸ ζωηφόρον, Σὺ, Χριστέ, ὅστις εἶσαι φύσει Θεός.

Ἐθνη τὰ πρόσθεν τῇ φθορᾷ βεβυσμένα
Ὀλεθρον ἄρδην δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ἵψυτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις
Μόνον σέβοντα Χριστόν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον

Χ

ᾠ ἔθνη, τὰ ὅποια πρότερον ἦσθε γεμάτα ἀπὸ τὴν ἠθικὴν φθοράν, τώρα ὅτε διεφύγετε ἐντελῶς τὸν ὀλεθρον τοῦ δυσμενοῦς, τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ διαβόλου, ὑψώσατε τὰς χεῖρας, μὲ κρότους ὕμνων, σεβόμενα μόνον τὸν Χριστόν, ὡς εὐεργέτην, ἐλθόντα συμπαθῶς πρὸς ἡμᾶς.

Ρίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαὶ Παρθένε,
Ὅρος παρῆλθε τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας
Πατὴρ τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον.
ᾠς ἡυδόκησεν αὐτὸς ἐσφραγισμένην
Νηδὺν διελθεῖν τῇ κενώσει τῇ ξένη.

Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ γεννηθεῖσα Παρθένε, παρῆλθε, ὑπερέβης τὸ ὄρος τῆς οὐσίας τῶν ἀνθρώπων, ἦτοι τὸ ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, (διότι καὶ μετὰ τόκον ἔμεινας Παρθένος δηλ.) γεννήσασα τὸν προαιώνιον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἡυδόκησεν αὐτὸς νὰ διέλθῃ διὰ μήτρας κεκλεισμένης, καὶ διὰ τῆς παραδόξου κενώσεως καὶ ταπεινώσεως αὐτοῦ νὰ γίνῃ ἀνθρώπος.

ᾠ δ ἢ Ε'.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένης πλάνης,
Ἰλασμὸν ἡμῖν, Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρωις
Νῦν σοὶ τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτην,
Ἐλθοις πορίζων εὐχερῇ τε τὴν τρίβον
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐροιμεν κλέος.

Χ

Εἴθε νὰ ἔλθῃς, Χριστέ, πορίζων εἰς ἡμᾶς, οἵτινες ἄγρυπνοι τώρα τελοῦμεν εἰς Σέ, ὡς εὐεργέτην, ὕμνον, μετὰ τὴν νύκτα τῶν ἔργων τὰ ὅποια ἐπράξαμεν ἕνεκα τῆς σκοτεινῆς πλάνης, ἰλασμὸν (πορί-